

16 אפריל 2026

לכבוד :

ישראל כץ, שר הביטחון	בנימין נתניהו, ראש הממשלה
רא"ל אייל זמיר, הרמטכ"ל	עו"ד גלי בהרב-מיארה, היועמ"ש
אלוף אבי בלוט, אלוף פיקוד מרכז	עו"ד עמית איסמן, פרקליט המדינה
אלוף רסאן עליאן, מתפ"ש	רנ"צ דניאל לוי, מפכ"ל משטרת ישראל
תא"ל הישאם אברהים, ראש המנהא"ז	תת ניצב אלעזר כהנא, יועמ"ש המשטרה
אל"מ קובי מרקוס, יועמ"ש איו"ש	ניצב משה פינצ'י, מפקד משטרת ש"י
סא"ל איתי אופיר, הפצ"ר	

- דחוף -

שלום רב,

תזכורת : דרישה דחופה לקביעת מדיניות לבלימת הטיהור האתני ועקירת קהילות בגדה המערבית

סימוכין : פנייתנו מיום 10.7.2025

1. ביום 13.7.2025 פנינו אליכם בדרישה לכך שתגבשו מדיניות לבלימת העקירה הכפויה של קהילות פלסטיניות בגדה המערבית.

בפנייתנו עמדנו על הצורך הדחוף להורות על הפסקת יישום מדיניות המובילה לעקירה של קהילות מוגנות ממקום מושבן. הצבענו על חובתכם לפעול ללא דיחוי נוסף לגבש מדיניות לבלימת מהלכי העקירה המיושמים על ידי אזרחים ישראלים, ועל אחריות המדינה הכוללת בגין פעולותיה ופועלם של אזרחיה, בהתאם לדין הבינלאומי הפומבי והפלילי. פנייתנו שבסמך לא זכתה למענה כלשהו, ואילו יישומה של המדיניות המתוארת בה המשיך במגמת תנופה מעוררת אימה. מאז נשלחה פנייתנו אליכם גורשו עשרות קהילות נוספות בכפייה, ואחרות מוסיפות להתקיים בתנאי חיים בלתי אפשריים, כשהם נתונים לאלימות מצדם של אזרחים ולמעשי אלימות, והתנכלות מצד הרשויות האמונות על הגנתם, ואשר מועלות בתפקידן באופן שיטתי.

לצד רשימת הקהילות העקורות המתארכת והולכת, מתארכת גם רשימת המאחזים הנוטלים חלק מרכזי במלאכת הגירוש, ואשר זוכים להקצאת קרקע, תשתיות, כספים, נשק ולשיתוף פעולה מלא של הצבא, המינהל האזרחי והרשויות המקומיות. בחודשים שחלפו פורסמו מספר החלטות קבינט נוספות, שהתקבלו במחטף

ובחוסר שקיפות, בדבר כוונה להכשיר עשרות מאחזים כאלה, ולהקים התנחלויות מבודדות באזורים מרוחקים באופן שיגרור פגיעה קשה נוספת באוכלוסייה המוגנת, בקניינה ובזכויותיה.

אם כן, המדיניות מושא פנייתנו לא זו בלבד שאינה נסוגה לאחור, אלא מואצת בניסיון לקבוע עובדות בשטח בהיקף נרחב ככל הניתן, בניגוד מוחלט לדין. נוכח ההיקף והשיטתיות של הפעולות המתוארות בפנייתנו הקודמת והנוכחית, ונוכח התעלמותכם המוחלטת מהפניות, **לא נותר מקום לספק בכך שמדובר במהלך שיטתי של טיהור אתני, ששותפים לו ביוזעין כל הדרגים השלטוניים.** קשה להפריז בחומרת הדברים. בכך נחצה עוד קו אדום בנורמות הבסיסיות שמחייבות כל בן-אנוש וכל חברה אנושית. **למעצבי מדיניות כזו ולמוציאה לפועל אחריות אישית לפשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות.**

מכאן פנייתנו זו.

2. עוד נרשמת התגברות משמעותית של קצב הגירוש והפיכתו למציאות יומיומית. מאות רבות של בני אדם נעקרו בחצי השנה האחרונה. אלפים נוספים, בקהילות מבודדות, בעיירות ובכפרים נותרים חסרי אונים כשחיייהם ועתידם תלויים על בלימה לנוכח האלימות הממשלתית והטרור המשולבים. רועים וחקלאים נותרים ללא פרנסה לאחר שמתנחלים השתלטו על אדמותיהם ואיימו על רכושם. משפחות חיות בפחד תמידי לנוכח פשיטות אלימות ופוגרומים. קהילות שגורשו מוצאות עצמן נעקרות בפעם השנייה והשלישית, כתוצאה מטרור המתנחלים.

3. בין ינואר 2023 ל-16 במרץ 2026 תיעד משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים את **עקירתם הכפויה של 5,500 פלסטינים, בהם 3,270 ילדים, כתוצאה מאלימות מתנחלים, התעמרות רשויות הביטחון והמינהל האזרחי והגבלות גישה למים, לשירותים חיוניים ולקרע.** במאמץ משלים לפעולות האלימות, נעשה שימוש בסמכויות ואמצעי אכיפה וענישה באופן מפלה ובלתי חוקי ([נתוני OCHA](#), 19.3.2026).

4. ביום 4.8.2025 נעקרו בכפייה 25 אנשים, מהם 15 ילדים בקהילת אבו דהוכ במחוז יריחו, כתוצאה מאלימות מתנחלי האזור; ביום 11.8.2025 נעקרו 130 בני אדם, מהם 80 ילדים מקהילת עין איוב במחוז רמאללה בנסיבות זהות; ביום 23.8.2025 נעקרו 50 בני אדם, מהם 30 ילדים בסמוך לכפר עטארה שבמרכז הגדה; ביום 30.11.2025 נעקרו 168 בני אדם, מהם 78 ילדים מחירבת איבזיק במחוז טובאס; ביום 1.12.2025 נעקרו בכפייה 36 בני אדם, מהם 20 ילדים, באזור פסאיל שבמחוז יריחו; ביום 8.1.2026 הושלמה עקירתה של קהילת ראס עין אל עוגיה במרכז הבקעה, כ-600 בני אדם, הקהילה הגדולה ביותר שגורשה ממקום מושבה; ביום 25.1.2026 נעקרו ארבע משפחות, 19 בני אדם ובהם 11 ילדים, מקהילת אל חדידייה שבצפון הבקעה; ביום 17.2.2026 נעקרו 27 בני אדם, מתוכם 10 ילדים, בקהילת דאר אבו שאפי במחוז טובאס; ביום 18.2.2026 הושלמה עקירתה בכפייה של קהילת חמאם אל מליח' בצפון הבקעה, אשר מנתה 53 בני אדם, מתוכם 30 ילדים; ביום 19.2.2026 הושלמה עקירתן של שתי קהילות בצפון הבקעה: 53 בני אדם, מהם 31 ילדים בקהילת מיטייה שבצפון הבקעה, ושכניהם בקהילת אל בורג' השכנה, כ-70 בני אדם, בהם 47 ילדים; ביום 24.2.2026 הושלמה עקירתה של קהילת הרועים בואדי קנא הסמוכה לכפר תלת, כ-87 בני אדם שנתרו במקום לאחר גלי עזיבה קודמים, ובהם 43 ילדים; ביום 21.2.2026 נעקרו בכפייה שלוש משפחות – 16 בני אדם, מתוכם 10 ילדים, מקהילת ואדי קטוניה במחוז רמאללה; ביום 21 לפברואר נעקרו בכפייה שתי משפחות מורחבות, 71 בני אדם ובהם 33 ילדים, תושבי אל-חילאיל במחוז רמאללה; ביום 23.2.2027 נעקרו 39 בני אדם, מהם 20 ילדים, בואדי א-שאער במחוז שכס; ביום 6.3.2026 נעקרו בכפייה 75 בני אדם, ובהם 48 ילדים, בפאתי דומא במחוז שכס; ביום 8.3.2026 נעקרו 110 בני אדם, ובהם 50 ילדים, מקהילות ירזא ואל-עקרבה במחוז טובאס; ביום 16.3.2026 נעקרו 43 בני

אדם, ובהם 22 ילדים, בפסאיל (מזרח) שבמחוז יריחו (מקור הנתונים: ["בצלם" רשימה מתעדכנת](#): טיהור אתני של קהילות ומשפחות מבודדות בגדה המערבית).

5. מימוש מהלך הטיהור האתני מגיע לשיאו במדיניות המכוונת להבטיח "מרחב מחייה" וחיי רווחה לאוכלוסייה היהודית בשטח שנוקה מתושבים פלסטינים. בענייננו הדבר מתבטא במדיניות הרחבת התנחלויות והקמת מאחזים שאינה יודעת שובע. הקמת יישובים יהודיים חדשים משמשת לגירוש תושבים מוגנים, אך גם להבטחת "ייהוד" אזורים שפוננו מתושביהם לאחר מעשה.

6. מאז שנת 2023 ועד לסיום שנת 2025 החליט הקבינט על הקמתן של 68 התנחלויות חדשות, לצד הסדרת עשרות מאחזים בלתי חוקיים. בשנים 2023-2025 תועדה הקמתם של **כמאה ושלושים מאחזים בלתי חוקיים חדשים בעומק הגדה המערבית**, והספירה עודה נמשכת (מקור: [דוח שלום עכשיו](#) לשנת 2024 (21.1.2025); [דוח שלום עכשיו](#) לשנת 2023 (15.2.2024); [דוח שלום עכשיו](#) – שנת 2025 בהתנחלויות). בשנת 2025 הקימה הממשלה 86 מאחזים חדשים, כלומר **7 מאחזים בממוצע בכל חודש**. במרבית המקרים מדובר במאחזי חוות הנמצאים בעומק הגדה. לשם השוואה, בעשור הקודם כולו (2011-2021) הוקמו על פי ההערכה כ-30 מאחזים ברחבי הגדה.

7. לאחר קביעת העובדות בשטח באמצעות הקמת מאחזים מתואמת, הקצאת קרקעות (במישרין או באמצעות החטיבה להתיישבות) והשתלטות על אלפי דונמים באמצעותם, מתקבלות החלטות על הכשרתם באופן גורף, בעשרות, בקצב הולך וגובר. החלטות אלה מתקבלות במחשכים, ללא דיון ציבורי ותוך העלמת קולם של התושבים המוגנים הנפגעים מכך, חרף קיומן של ראיות רבות להשתתפות תושביהם בגירוש קהילות פלסטיניות ובמעשים פליליים נוספים.

8. ביום 14.2.2023 התקבלה החלטת קבינט על הכשרת 9 מאחזים והקמת התנחלויות חדשות; ביום 22.3.2025 הוחלט על הכשרת 13 מאחזים; ביום 29.5.2025 הוחלט על הכשרת 22 מאחזים; ביום 5.12.2025 הוחלט על הקמת 19 התנחלויות. **בימים האחרונים פורסם לראשונה, כי בראשית חודש מרץ, בחסות מלחמת ישראל ארצות הברית ואיראן, התקבלה החלטת קבינט נוספת אשר לא פורסמה, בעניין הכשרתן או הקמתן של 34 התנחלויות נוספות.**

9. בעשרה מקרים לפחות מדובר בהכשרה של מאחזים בלתי חוקיים קיימים, מהם שלושה מאחזים שלאחר הקמתם גורשו קהילות פלסטיניות סמוכות. אחד מהם, הוא המאחז "גיבורי דוד" שמזרח לכפר דומא. אלימות המתנחלים מהמאחז הובילה לכך ש-11 משפחות פלסטיניות מקהילה בדואית סמוכה עזבו את בתיהם. ההתנחלות צפויה לקום על שטח הקהילה שגורשה, על אדמות שרובן היו מוכרות כפלסטיניות פרטיות, כשבסמוך אין כלל אדמות מדינה. בכמחצית המקרים מדובר במאחזים שבהם כבר קיימים צווים לפירוק ופינוי המבנים, אשר הוצאו במסגרת הליכים משפטיים לפינויים.

10. במקרים אחרים, מדובר בהתנחלויות חדשות שיוקמו במובלעות בתוך השטח הפלסטיני בין שטחי A ו-B, בקרבה רבה לעיירות וכפרים פלסטינים. חמש מבין ההתנחלויות המתוכננות בצפון השומרון ("אלוני שומרון", "רום גלבו", "מעיינות", "תענד", ו"נועה") צפויות לקום באזורים בצפון הגדה שבהם לא הייתה נוכחות ישראלית מעולם, והגישה אליהן אפשרית רק דרך מעבר בכפרים עצמם או באמצעות כבישים שנועדו לשימוש צבאי. למותר לציין, המהלך להחריף את האלימות כלפי תושביהם מחד, להוות הצדקה לפגיעה ברכושם, ולהחמיר את מגבלות התנועה והגישה לקרקע ואת יתר המגבלות הצבאיות והתכנוניות כלפי תושביהם (מתן

גולן, יניב קובוביץ ויהונתן ליס, מפת ההתנחלויות שאישר הקבינט מראה כי יוקמו גם על אדמות פלסטיניות ובשטחי אש, **הארץ**, 13.4.2026).

11. על פי מפת ההתנחלויות החדשות שפורסמה, חלק ניכר מההתנחלויות המתוכננות עתידות לקום על אדמות בבעלות פלסטינית פרטית. אחרות יקומו על אדמות מדינה, אף הן משאב שאמור להיות מופנה לטובת המוגנים, וכיום מוקצה באופן כמעט בלעדי למטרותיה של ישראל. לפחות שלוש התנחלויות יוקמו בשטחי אש, למרות שקהילות פלסטיניות שישבו בשטחים אלה גורשו ויש שנתונות עדיין בסכנת גירוש, בטענה כי הצבא זקוק לשטחים אלה.

12. כאמור, ההחלטות להכשרת מאחזים מתקבלות במחשכים ובמחטף, ולא בכדי, שכן לכל ידוע כי מדיניות זו מנוגדת לדין. כך בהתאם לדין הבינלאומי ההומניטרי מכוחות מוקנה למפקד הצבאי הסמכות לפעול בשטח הכבוש; כך בהתאם לדין הבינלאומי הפלילי, הקובע כי שינוי דמוגרפי מכוון כאמור וכי רדיפה של אוכלוסייה מוגנת והפרה שיטתית של ההגנות המוקנות לה, עולים כדי פשע מלחמה ופשע נגד האנושות; כך בהתאם לדיני זכויות האדם המחייבים את ישראל ביחסה אל התושבים המוגנים.

13. כך אף בהתאם לעקרונות המהותיים של המשפט המינהלי בישראל, המחויבים לערך השוויון, לעקרונות המידתיות וההגיונות, לכיבוד עקרונות דמוקרטיים ובתוכם התחשבות בזכויות אדם. נזכיר, כי פסיקת בית המשפט העליון המחייבת, לכל הפחות, בחינה נקודתית ופרטנית של הכשרה ומתן תגמול לבנייה בלתי חוקית בשטחים הכבושים, בהתאם לקריטריונים שוויוניים וענייניים (בג"ץ 1308/17 **עיריית סלואד נ' הכנסת**, ראו למשל פסקאות 65-66 לפסק דינה של השופטת חיות (9.6.2020)). החלטות הקבינט מתעלמות אך מהיבטים חוקיים אלה ומפרות את הכללים המנחים שנקבעו בפסיקה. מלבד אי החוקיות המהותי והמובהק של ההחלטות ושל מדיניות ההתנחלות הישראלית בשטחים הכבושים בכלל, ועל אף שמדובר בהחלטות שפגיעתן בזכויות אדם והשלכותיהן ההרסניות צפויות להיות אדירות, הן התקבלו בחוסר שקיפות מוחלט, ללא התייעצות עם גורמים רלוונטיים וללא הליך תקין, בניגוד לכל עקרון יסוד של המשפט המינהלי הדיוני.

14. בפנייתנו הקודמת נדרשנו בין היתר לאחריותה העקיפה של המדינה למעשי הגירוש כפועל יוצא של תמיכתה בפורעים. בנסיבות המתוארות, אין כיום קושי להסיק **אחריות ישירה של המדינה** לחלק נכבד מהעבירות המבוצעות כלפי האוכלוסייה המוגנת.

15. כך למשל, הניסיון להציג את הקמת המאחזים כתופעה פירטית שאינה מכוונת על ידי הרשויות – אבד עליו הכלת. לאחרונה פורסם דיווח מפורש על כך שכיום הקמת מאחזי חוות, המהווים נדבך מרכזי וחיוני במדיניות הנישול והעקירה, נעשית בתיאום ובשיתוף פעולה עם הצבא. בהקשר זה צוטט קצין בכיר שתיאר כיצד "ממש התחיל להיבנות מנגנון מסודר להקמת חוות בשיתוף פעולה מלא עם הפיקוד. אנחנו לא רק יודעים שהולכים להקים חוות, אנחנו שותפים לתיאום לקראת". אותו קצין הוסיף ותיאר כי שיתוף הפעולה עם מקימי המאחזים אינו רק בגדר "תיאום בקריצה", וכי "באוגדה ובחטיבה המרחבית יש ממש פקודת 'עלית חווה על הקרקע'" (דיווח: מאחזי חוות בגדה נבנים בשיתוף פעולה עם הצבא, **הארץ**, 8.12.2025).

16. לצד זאת, הצבא, ובפרט כיתות הכוננות ויחידות ההגנה המרחבית הפועלים במסגרתו, מגויסים ומסייעים לאלימות המתנחלים באזורים רבים, מבלי לתת על כך את הדין (**יש דין**, מתנחלים במדים: אלימות של אזרחים ישראלים במדי צבא פלסטינים בגדה המערבית, 25.2.2026; עודד שלום, זה יצא משליטה: חיילים משתתפים וצה"ל לא עושה דבר: אלימות נוער הגבעות בשיא, **Ynet**, 1.11.2025). בין היתר, מתועדים עשרות מקרים בחודש בהם תושבים פלסטינים באזורים מוכי טרור לאומני מטורטרים מעוכבים שלא כדין ובאופן לא

מתועד, באופן שרירותי, לאחר שהותקפו על ידי מתנחלים בביתם או על אדמתם (ראו [פניותינו](#) בעניין שימוש שלא כדין בסמכות העיכוב מיום 5.1.2026 ומיום 27.2.2026). המשטרה מכבידה על הגשת תלונות פליליות על ידי נפגעי עבירה פלסטינים, ונמנעת ממיצוי החקירה ברוב המוחלט של המקרים (ראו [תכתובת](#) בעניין זה מהחודשים האחרונים; [יש דין](#), דף נתונים: אכיפת החוק על אזרחים ישראלים בגדה המערבית (אלימות מתנחלים), 2005-2025, ינואר 2026). פניות לגורמי הייעוץ המשפטי בעניין קהילות מותקפות בסכנת גירוש מיידית אינן נענות אלא לאחר חודשים רבים (אם בכלל) ואינן מטופלות באופן אפקטיבי.

17. אף על פי כן, המענה לפניות ועתירות הדורשות הגנה על הקהילות המותקפות נותר זהה ומתמצה בגלגול אחריות בין גופי הצבא, מצ"ח, המינהל האזרחי והמשטרה, ובעיקר אל כתפיהן של הקהילות עצמן, בדרישה שיגישו תלונות פליליות בגין אירועי אלימות והטרדה המבוצעים נגדן ללא הרף. כאמור, בערוץ זה ממילא אין כדי להציע מענה או תרופה לרדיפה התמידית ומרבית התלונות נסגרות בלא כלום, אף מבלי להודיע דבר למתלוננים.

18. על פי פרסומים באמצעי התקשורת, ההאצה המסיבית של הקמת ההתנחלויות נעשית אף בניגוד של ראשי מערכת הביטחון, שהביעו חשש לכך שמשאבי כוח האדם של הצבא יופנו לטיפול בעשרות ההתנחלויות החדשות, ולא יוכלו למלא את תפקידם. בהקשר זה מתבקש להדגיש, כי הצבא אינו ממלא את תפקידו המרכזי לשמירה על שלטון חוק וסדר בשטח הכבוש, ולהגנה על האוכלוסייה המוגנת וזכויותיה גם כיום.

19. מדיניות הטיהור האתני היא בגדר מדיניות פוליטית-ממשלתית, שאין דבר בינה לבין צרכים ביטחוניים או לשיקולים אחרים שאותם מותר למפקד הצבאי לשקול במסגרת התפיסה הלוחמתית בשטח הכבוש. אף על פי כן, ובאופן אבסורדי, הצבא הצטרף לשורה של גופים אשר פרסמו מכתבים גלויים, העומדים על הצורך לבלום את אלימות המתנחלים, כאילו מדובר באחריותו של גורם זר, עלום ובלתי ידוע. כעת מכתב גלוי זה מצורף למענה הצבא לפניות ותלונות בענייני אלימות מתנחלים.

20. הייעוץ המשפטי אף הוא מועל בתפקידו. שורה ארוכה של החלטות ופסקי דין שהביעו מורת רוח ממחדלי המדינה והצבא, וחזרו ודרשו בדבר חובת המדינה להגיב באופן אפקטיבי כאשר מתקיימת הפרת חוק (ראו למשל: בג"ץ 8117/23 **נואג'עה ראש מועצת הכפר סוסיא נ' מפקד כוחות צה"ל באזור** (תלוי ועומד); בג"ץ 8835/23 **תוואנה נ' המפקד הצבאי** (תלוי ועומד); בג"ץ 4287/24 **עמארה נ' שר הביטחון** (תלוי ועומד); בג"ץ 20966-08-25 **עיריית מזרעה א-שרקיה נ' שר הביטחון** (תלוי ועומד); בג"ץ 10151-07-25 **מליחאת נ' המפקד הצבאי** (תלוי ועומד); בג"ץ 36119-11-24 **עווד נ' המפקד הצבאי** (תלוי ועומד); בג"ץ 8117/23 **ראש מועצת הכפר סוסיא נ' המפקד הצבאי** (29.7.2024); בג"ץ 67603-08-24 **ח'טיב נ' שר הביטחון** (תלוי ועומד), ועוד). הדבר לא שינה ממדיניות הרשויות במאום. לא גובשה מדיניות, נהלים או קריטריונים לנקיטה בצעדי מגן ולגיבוש תפיסת הגנה מקיפה לאזורים רוויי אלימות לאומנית. במענה לעתירות ולפניות הרשויות מוסיפות לגלגל עיניים ולהפנות באופן תלוש מהמציאות לדיווחים על טיפול באירועים ב"יומן החטיבה". מצוקתן של הקהילות המגורשות והנתונות לסכנת גירוש אינה נשמעת ואינה זוכה למשקל בהחלטותיהם.

21. כפי שטענו בהרחבה בפנייתנו הקודמת, לרשויות המעורבות חובה לגבש מדיניות אחידה ומחייבת, במסגרתה תופסק התמיכה במהלך הטיהור האתני בגדה המערבית, ותוקנה הגנה לקהילות שנעקרו וגורשו או אשר מצויות בסכנת גירוש. במסגרת זו יש לפעול באופן מידי כדי לאפשר לקהילות שנמלטו מאימת האלימות לחזור לבתיהן ולהגן על הקהילות הפגיעות הסובלות כיום ממעשי אלימות והתנכלות באופן אפקטיבי. יש לפעול בדחיפות לפינוי מאחזים אלימים ולהרחקת גורמים המעודדים או לוקחים חלק במעשי אלימות מהשטחים

הכבושים. לגורמי הייעוץ המשפטי חובה להנחות את הרשויות המוסמכות להפעיל את הסמכויות המצויות בידיהן לשם כך. לרשויות חובה ליישם מדיניות זו, וככלל להפעיל את סמכויותיהן למטרה זו.

22. החלטות הממשלה בעניין הקמה נרחבת של התנחלויות והכשרה מסיבית של מאחזים, הקצאת קרקעות ופריסת תשתיות לצרכי המתנחלים בלבד, הענקת סמכויות שיטור אכיפה ופיקוח למתנחלים, ציודם בנשק וברכבי שטח ועוד ועוד – כולם מלמדים כי המדיניות הממשלתית מקדמת ומשרתת את ההפך הגמור מכל אלה: ליבוי האלימות ועידוד עקירת קהילות באמצעות הקמת מאחזים. מחדלכם לגבש מדיניות כוללת וכללים מחייבים לבלימת התופעה לנוכח היקף וחומרת הפרות הדין ומעורבות הרשויות בהן, מצביעה על התפרקות גורמי השלטון (הצבאי והישראלי) מחובותיהם, מנוגדת לעקרון שלטון החוק וחורגת באופן גס ממתחם הסבירות.

23. לנוכח כל האמור, אנו שבים ועומדים על הדרישות שפורטו בפנייתנו שבסמך:

א. להפעיל את הסמכויות המסורות בידיכם בדחיפות, באופן מיידי ויזום לשם הגנה על קהילות מאוימות המצויות כיום בסיכון לעקירה כפויה. בתוך כך יש ליצור ערוצי קשר לקהילות אלה ולהקצות כוח אדם להגנה עליהן.

ב. לגבש מדיניות אקטיבית ואפקטיבית לעצירת מהלכי העקירה והגירוש בכל רחבי הגדה המערבית, תוך שימוש מתואם בכלל הסמכויות הנתונות בידי הצבא, המשטרה, המינהל האזרחי ומשרדי הממשלה השונים. בכלל זה, יש לפעול להרחקה מיידי של ישראלים המלבים אלימות וטרור לאומני או משתתפים בפעולות אלימות משטח הגדה המערבית.

ג. לבטל כל צו או החלטה בעניין הכשרה או הקמת תשתיות למאחזים בלתי חוקיים, ולקדם פינוי מאחזים אלימים בלוח זמנים סביר, תוך מתן עדיפות לכך במסגרת הליכי האכיפה.

ד. לחדול באופן מיידי מהקצאת אדמות ותמיכה כלכלית, חומרית או אחרת במאחזים הפועלים שלא כדין.

ה. לסייע לקהילות שגורשו באמצעים אלימים ואשר מבקשות לשוב לביתן, ולאפשר את חזרתן והקמה מחודשת של בתיהן. להגן על קהילות אלה בהתאם למדיניות סדורה שתיקבע.

נבקש לקבל את התייחסותכם בהקדם ככל הניתן, ובהתאם לה נשקול את המשך צעדינו.

בברכה,

רעות שאער, עו"ד